

Og det er ikke dermed sagt, at reglerne på det tidspunkt, de blev lavet, også har været for høje. Det er klart, at hvis man eksempelvis skal sammenligne med, hvad det koster at lease en bil af en bestemt klasse, så er renteudgiften selvfølgelig noget, der virker ind på en leasingudgift, og da renten har været faldende, har det også virket ind her.

Derfor kan man konstatere, at det her forslag som de andre steder, hvor vi forsøger at skabe størst mulig sammenhæng i vores skattelovgivning, har ét eneste formål, nemlig at sikre, at om man bliver beskattet, eller om man får udbetalt sin løn i form af kontanter eller i form af andre former for goder, så er beskattningen den samme.

Derfor vil jeg også godt anholde det, som hr. Flemming Hansen forsøgte at tillægge mig, og sige, at jeg, som det et eller andet sted skulle være fremgået, aldrig kunne forestille mig at lovgive på grundlag af en fjernsynsudsendelse.

Det er helt rigtigt, at jeg nægtede på grundlag af den fjernsynsudsendelse at agere og stille mig op i umiddelbart forlængelse af udsendelsen og reagere voldsomt og sige: Det er også for galt, bl.a. fordi den pågældende udsendelse var smækfyldt med fejl og forkerte beregninger og i øvrigt havde en karakter, jeg ikke bryder mig særlig meget om, fordi den netop var lavet sådan under overskriften: Nu skal I blive forargede.

Men som det fremgår, også hvis hr. Flemming Hansen tager Folketingstidende og ser det spørgsmål, svarede jeg den efterfølgende onsdag – ja, der var vist stillet flere spørgsmål – at den her sag vil blive ordentligt og grundigt gennemarbejdet og belyst. Vi vil bl.a. også tage kontakt til de kommuner, der sidder med ligningen, hvad enten vi taler om boligproblemet eller bilproblemet.

Når vi har de tilstrækkelig præcise oplysninger, vil vi drage konklusionen, om det her det er noget, der giver anledning til efterfølgende justering af lovgivningen. Og det blev såmænd aftalt med et flertal af partier i forbindelse med finansloven, at når vi havde konklusionerne, så skulle også dér træffes de nødvendige foranstaltninger. Og de konklusioner er båret af én eneste ting, nemlig kendsgerninger, og kendsgerningen, vi forholder os til her, er, så præcist som vi kan, at ramme et niveau, der gør, at man bliver beskattet af værdien af den frie bil i forhold til, hvis man selv var ejer af den. Derfor er

der nedsættelser for nogle og stigninger for andre.

Så til hr. Kim Behnke, der tillader sig at antyde, at der på skatteområdet i forhold til biler og andet skulle være særlige skatteregler. Derfor, hvis nogen ud over hr. Kim Behnke i den her sal skulle være i tvivl, vil jeg sige, at de skatteregler, der gælder for ministre, er ikke skatteregler, der er spor anderledes end dem, der gælder generelt her i samfundet. Jeg var faktisk meget omhyggelig med, da vi gennemførte de ændringer, vi lavede i 1993, at der ikke er nogen forskelle.

Jeg vil også godt gøre opmærksom på, at det, vi taler om her, er beskattning af den frie bil til privat brug. Jeg tror bestemt, at der er mange af vore virksomheder og ikke mindst vores internationalt orienterede virksomheder, som har et meget legitimt, forretningsmæssigt behov for også at kunne være repræsentativ i den sammenhæng, at man ikke nødvendigvis henter sin internationale gæst i lufthavnen i en Polo. Det kan godt være, at indtrykket er bedre ved, at man kommer i en bil, der ligesom giver andre signaler. Men det er noget, som vi overhovedet ikke blander os i beskattningsmæssigt på det her område. Det er kun den private benyttelse, der overhovedet er til diskussion her.

Og de, der har biler af den klasse her til privat benyttelse, er ikke så helt sjældent dem, der sidder på begge sider af skrivebordet og træffer beslutningerne om egne forhold, også hvad det er for en bil, og om den skal være til rådighed privat eller kun forretningsmæssigt.

Så jeg mener alt i alt, at forslaget her lander fornuftigt.

Hr. Flemming Hansen sagde, at vi havde rimelige regler, der blev vedtaget tilbage i 1993. Jeg kan bare konstatere, at også disse rimelige regler stemte hr. Flemming Hansen og den konservative folketingsgruppe imod, og at det forslag, jeg i øvrigt præsenterede ved førstebehandling, også var et forslag, der ingen loftsregel havde. Men undervejs i forhandlingerne mellem partierne, der bar igennem, kom der en ændring ind, hvor vi lagde et loft ind. Og sådan er politik jo, må jeg sige til hr. Flemming Hansen.

Men hvis man stiller sig udenfor, som Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre har en alt for omfattende tendens til på skatteområdet i øjeblikket – og det er en opfordring til måske at genoverveje, om det er klogt – ja, så får man heller ikke særlig megen indflydelse.